

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL BIRŽŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO

2019 m. d. Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Biržų regioninio parko nuostatus (pridedama).
2. Pripažinti netekusiais galios Biržų regioninio parko nuostatus, patvirtintus Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. balandžio 29 d. nutarimu Nr. 490 „Dėl regioninių parkų nuostatų patvirtinimo“ (su visais pakeitimais ir papildymais).

Ministras Pirmininkas

Aplinkos ministras

Aplinkos viceministras
Rasa Vaitkevičiūtė
2019-09-09

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2019 m. d. nutarimu Nr.

BIRŽŲ REGIONINIO PARKO NUOSTATAI

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Biržų regioninio parko (toliau – regioninis parkas) nuostatai (toliau – Nuostatai) nustato regioninio parko steigimo tikslus ir išskirtinę vertę, apsaugos ypatumus, valdymo, apsaugos ir tvarkymo organizavimo principus.

2. Veiklą regioniniame parke reglamentuoja Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme nurodyti dokumentai, Biržų regioninio parko planavimo schema (ribų ir tvarkymo planai), nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentai, kultūros paveldo objektų tipiniai ir individualūs apsaugos reglamentai.

3. Nuostatuose vartojamos sąvokos:

3.1. **apžvalgos aikštelė** – vieta, iš kurios atsiveria panoraminis kraštovaizdis ir kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų, stebėjimo įrenginių (žiūronų, teleskopų), gali būti pastatytas apžvalgos bokštas;

3.2. **atokvėpio vieta** – trumpam poilsiui be nakvynės skirta vieta, kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų;

3.3. **dvaro (palivarko) sodyba** – dvaro teritorijos dalis, kurią sudaro istoriškai susiformavęs vientisas žemės sklypas su visais jame esančiais įvairios paskirties statiniais, želdiniais, vandens telkiniais, susisiekimo, inžineriniais ir technologiniais įrenginiais, mažaisiais kraštovaizdžio architektūros elementais, dailės kūrinių, taip pat visų nurodytųjų statinių liekanomis ir jų vietomis, sudarančiomis teritorinį, funkcinį ir architektūrinį vienetą;

3.4. **kraštovaizdžio estetinė vertė** – bendraisiais estetikos kriterijais išreiškiamos natūraliai susiformavusio ir natūralų pobūdį išlaikiusio ar žmogaus veiklos sukurto ir jo sambūvį su aplinka atspindinčio kraštovaizdžio savybės;

3.5. **lankomi objektai** – paveldo objektai, kiti saviti kraštovaizdžio objektai ir kompleksai, savitų reiškinių vietos;

3.6. **mažieji kraštovaizdžio architektūros elementai** – informacijai skirti skydai, stendai, informaciniai ženklai ir riboženkliai; šiukšliadėžės; dviračių stovai, sūpynės, laipynės, dekoratyvinės skulptūros, šviestuvai; atraminės sienelės, tvorelės, platformos, pakylės; laiptai, lieptai, tilteliai, pavėsinės (stoginės), kiti teritorijos vieningo stiliaus tvarkymo ir puošybos objektai;

3.7. **mokomasis takas** – edukacinis pėsčiųjų takas, kuriame, pateikiant mokomąją ir (ar) aiškinamąją informaciją, mokoma suvokti gamtos vertybes ir reiškinius, ugdomas tinkamas elgesys gamtoje. Šalia mokomojo tako gali būti įrengta informacinių elementų (stendų, rodyklių, užrašų);

3.8. **pažintinis takas** – pėstiesiems, nemotorinių transporto priemonių naudotojams ar žirgų turizmui įrengtas takas, skirtas susipažinti (aplankyti) su lankomais objektais, savitais regioniais; šalia jo gali būti įrengta informacinių ir mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų;

3.9. **poilsiavietė** – laikinai apsistoti be nakvynės skirta teritorija, kurioje gali būti įrengiama mažųjų kraštovaizdžio architektūros elementų, lauzaviečių, automobilių stovėjimo aikštelė;

3.10. **rekreaciniai pastatai** – viešbučių ir poilsio paskirties pastatai, kuriuose teikiamos apgyvendinimo paslaugos (poilsio, nakvynės, svečių namai, viešbučiai, kaimo

turizmo pastatai, kempingų pastatai, moteliai, turizmo centrai, vasarnamiai), ir gydymo paskirties pastatai (sanatorijos, sveikatingumo kompleksai, reabilitacijos centrai);

3.11. **stovyklavietė** – poilsiui su nakvyne skirta teritorija, kurioje gali būti teikiama turistinės stovyklos paslauga;

3.12. **tradicinė etnografinio regiono architektūra** – etnografiniame regione susiformavusi teritorinė erdvinė struktūra, kuriai būdingas tam tikras sodybų planas, apželdinimas, saviti pastatai, jų statybos principai, tradicinės statybos ir apdailos medžiagos ir spalvos, ryšys su kraštovaizdžiu;

3.13. kitos šiuose Nuostatuose vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatyme, Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatyme, Lietuvos Respublikos turizmo įstatyme, Lietuvos Respublikos miškų įstatyme, Lietuvos Respublikos turizmo įstatyme vartojamas sąvokas.

II SKYRIUS REGIONINIO PARKO STEIGIMO TIKSLAI IR IŠSKIRTINĖ VERTĖ

4. Regioninio parko steigimo tikslai:

4.1. išsaugoti karstinių sufozinių procesų veikiamą kraštovaizdį su didžiausiu karstinių įgriuvų tankiu, vertingiausius Biržų krašto gamtinius ir kultūrinius kompleksus bei objektus, savitą Biržų kraštui būdingą gamtinį ir kultūrinį kraštovaizdį, vertingas (tipiškas ir unikalias) ekosistemas, juos tvarkyti ir racionaliai naudoti;

4.2. sudaryti prielaidas taikomiesiems moksliniams kraštovaizdžio, biologinės įvairovės, gamtos ir kultūros vertybių tyrimams ir stebėjimams vykdyti, informacijai kraštovaizdžio, biologinės įvairovės, gamtos ir kultūros vertybių apsaugos ir kitose srityse kaupti;

4.3. sudaryti prielaidas regioninio parko vertybes propaguojančiai edukacinei ir kultūrinei veiklai vystyti, Šiaurės Aukštaitijos etnografinio regiono etnokultūros tradicijoms (statybos, amatų, nematerialaus paveldo) propaguoti, pažintiniam turizmui vystyti;

4.4. atkurti sunaikintus ir pažeistus gamtinius bei kultūrinius kompleksus ir objektus (vertybes).

5. Regioninio parko išskirtinę vertę formuoja:

5.1. kraštovaizdžio savitumas ir įvairovė: ypač vertingas karstinių sufozinių procesų veikiamas kraštovaizdis su tankiausiu karstinių įgriuvų tinklu, Kirkilų krastinių ežerėlių sistema, moreninės lygumos su Širvėnos ežero hidrosistemos istoriniais įtvaisais;

5.2. negyvosios gamtos vertybės: Kirkilų ir Drąseikių ežerėliai, Karajimiškio smegduobių laukas su Karvės ola, Ievos, Velykų, Geologų duobėmis, Lapės ola, kitomis įgriuvomis, Požemio upelis ir jo slėnis, Tatulos upės ir jos slėnis, Apaščios ir Rovėjos žemupio hidrografinė struktūra, Smardonės, Likėnų ir kiti šaltiniai;

5.3. gyvosios gamtos vertybės: gipso karsto ežerų ir olų buveinės, šikšnosparnių (*Pipistrellus pipistrellus*, *Pipistrellus nathusii*, *Eptesicus nilssonii*, *Nyctalus noctula*) ir raudonpilvių kumėčių (*Bombina bombina*) buveinės Astravo dvaro parke, paprastasis kardelis (*Gladiolus imbricatus*), mažoji nehalenija (*Nehalennia speciosa*), plaukuotoji jonažolė (*Hypericum hirsutum*) Kirdonių ir Medamiškio miškuose;

5.4. savitas kultūros paveldas: vienintelė Lietuvoje bastioninio tipo Biržų pilis, piliavietė, Lietuvoje ilgiausias medinis pėsčiųjų tiltas per dirbtinį Širvėnos ežerą, Astravo dvaro sodyba, Biržų miesto sienamiestis, Pabiržės klebonijos ir bažnyčios statinių kompleksas, Ažuolpamūšės ir kiti piliakalniai, šv. Jono Krikštytojo katalikų bažnyčia, Biržų evangelikų reformatų bažnyčia, Raubonių vandens malūnas-verpykla-karšykla, Likėnų parkas;

5.5. Šiaurės Aukštaitijos etnografiniam regionui būdingos tradicijos: kaimo statinių architektūros ir planavimo savitumai, aludarystės ir duonos kepimo tradicijų tęstinumas.

6. Regioninio parko rezervato ir draustinių (konservacinio prioriteto zonos) tikslai nustatyti regioninio parko planavimo schemos ribų plane.

III SKYRIUS

REGIONINIO PARKO APSAUGOS IR TVARKYMO YPATUMAI, TAIKOMI VISOSE REGIONINIO PARKO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE

7. Regioninio parko apsauga ir tvarkymas, veiklos reglamentavimas siejamas su funkcinio prioriteto zonomis, nustatytomis regioninio parko planavimo schemos ribų plane, ir kraštovaizdžio tvarkymo zonomis, nustatytomis regioninio parko planavimo schemoje (tvarkymo plane). Kraštovaizdžio tvarkymo zonoje teritorijos naudojamos ir apsauga reguliuojama pagal Saugomų teritorijų tipinius apsaugos reglamentus, patvirtintus Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 19 d. nutarimu Nr. 996 „Dėl Saugomų teritorijų tipinių apsaugos reglamentų patvirtinimo“.

8. Įgyvendinant Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo nuostatas ir regioninio parko planavimo dokumentų sprendinius, regioniniame parke skatinama:

8.1. veikla, išsauganti ir išryškinanti kraštovaizdį ir biologinę įvairovę, gamtos ir nekilnojamąsias kultūros vertybes, saugomų rūšių apsaugos priemonių įgyvendinimas:

8.1.1. gamtos ir kultūros paveldo objektų tyrimas ieškant efektyvesnių jų išsaugojimo ir naudojimo būdų, naujų vertingų objektų paieška ir įteisinimas, konkrečių apsaugos ir tvarkymo priemonių įgyvendinimas;

8.1.2. gamtotvarkos priemonių įgyvendinimas, ūkininkavimo formos, palaikančios palankią buveinių ir saugomų rūšių apsaugos būklę;

8.1.3. šiaurės Aukštaitijos etnografiniam regionui būdingų sodybų statyba; plūkto molio ūkinių pastatų išsaugojimas ir atkūrimas;

8.1.4. miškų ekosistemų apsaugos funkcijų stiprinimas didinant biologinę įvairovę, veisiant ir formuojant mišrius ir įvairiamžius medynus. Konservacinės ir ekologinės apsaugos funkcinio prioriteto zonoje plyno miško kirtimo biržėse rekomenduojamas atkuriant mišką prioritetas teikiamas miško žėlimui

8.2. veikla, palaikanti arba atkurianti tradicinius gamtinės ar kultūrinės aplinkos elementus:

8.2.1. pažeistų ekosistemų atstatymas formuojant želdynus, atkuriant natūralų hidrologinį režimą, kraštovaizdžio struktūrą formuojančius elementus ir atkuriant kraštovaizdžio estetinę vertę;

8.2.2. miško veisimas, laikantis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro tvirtinamų Miško įveisimo ne miško žemėje taisyklių reikalavimų;

8.2.3. agrarinės aplinkosaugos priemonių įgyvendinimas, tradicinio neintensyvaus ir ekologinio ūkininkavimo plėtojimas;

8.2.4. invazinių rūšių paplitimo naujų židinių prevencija arba išplitusių naikinimas;

8.3. šiaurės Aukštaitijos etnografinio regiono kultūros, tradicinės kaimo gyvensenos puoselėjimas, tradicinių amatų propagavimas. Skatinamas esamų sodybų pritaikymas kaimo turizmo paslaugoms teikti, puoselėjant ir skleidžiant etnografinio regiono architektūros tradicijas;

8.4. pažintinio turizmo plėtra, prioritetą teikiant gamtiniam ir kultūriniam turizmui, taip pat gamtos ir nekilnojamųjų kultūros vertybių, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės apsaugos propagavimas siekiant suinteresuoti gamtos ir nekilnojamųjų kultūros vertybių savininkus, valdytojus ir naudotojus vertybių apsauga, užsiimti regioninio parko lankytojų aptarnavimu;

8.5. teritorijos pritaikymas rekreacijai, lankymui pagal regioninio parko planavimo schemos tvarkymo plano sprendinius, atsižvelgiant į kraštovaizdžio, gamtos ir nekilnojamųjų kultūros vertybių išsaugojimo reikalavimus.

9. Statiniai regioniniame parke projektuojami, statomi, rekonstruojami ar kapitališkai remontuojami, planavimo dokumentai rengiami, atsižvelgiant į šiaurės Aukštaitijos etnografinio regiono statybos, architektūros ir planavimo tradicijas, siekiant:

9.1. išsaugoti išlikusią (susiformavusią iki 1939 m.) būdingą gyvenamųjų vietovių planinę erdvinę struktūrą;

9.2. išlaikyti tradicinės šiaurės Aukštaitijos etnografinio regiono architektūros pobūdį: formas, dydžius, statybos produktus, spalvas.

10. Nauji statiniai, įskaitant naujus sodybų ir ūkininkų sodybų statinius, projektuojami ir statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymu ir šiuose nuostatuose nustatytais Šiaurės Aukštaitijos etnografinio regiono architektūros ir sodybų planavimo reikalavimais.

11. Pastatai sodyboje statomi kompaktiškai. Sodybos ir ūkininkų sodybos su kaimo turizmo pastatais planuojamos pagal šiuos reikalavimus:

11.1. kai žemės sklypo plotas yra iki 0,5 ha, sodybos pastatais bendras užimamas žemės plotas turi atitikti statybos techninio reglamento, nustatančio reikalavimus vieno ar dviejų butų gyvenamosios paskirties pastatams, tvirtinamo Lietuvos Respublikos aplinkos ministro, reikalavimus, bet negali viršyti 500 m². Šios nuostatos netaikomos esamoms sodyboms, kuriose pastatais užstatytas žemės plotas yra didesnis;

11.2. kai žemės sklypo plotas yra didesnis kaip 0,5 ha, sodybos pastatais ir ūkininkų sodybos su kaimo turizmo pastatais užstatomas žemės plotas – iki 700 m²;

11.3. Nuostatų 11.1-11.2 papunkčiai netaikomi Biržų mieste ir sodybose, registruotose Kultūros vertybių registre.

12. Dvarų (palivarkų) sodybos atstatomos pagal išlikusius istorinius ir (ar) archyvinus dokumentus, fotofiksacijas. Šiais atvejais netaikomi šių Nuostatų 11 ir 13 punktų reikalavimai.

13. Sodybos pastatai projektuojami, statomi, rekonstruojami ar remontuojami pagal šiuos reikalavimus:

13.1. draudžiama statyti sublokuotus gyvenamuosius namus (išskyrus kitos (gyvenamosios) paskirties funkcinio prioriteto zonose.

13.2. gyvenamuoju namu užstatomas žemės plotas – iki 200 m². Tradicinis gyvenamasis namas – stačiakampio plano (pločio ir ilgio santykis 1:2-3). Didžiausias gyvenamojo namo aukštis – 7,5 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško).

Kitos (gyvenamosios) paskirties funkcinio prioriteto zonose esančiose gyvenvietėse ir Biržų mieste (įskaitant Biržų urbanistinį draustinį) naujai statomi ir rekonstruojami ne aukštesni kaip dviejų aukštų su mansarda gyvenamieji namai. Jų aukštis iki stogo kraigo aukščiausio taško – iki 10 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Stogai: dvišlaičiai, 40°–45° nuolydžio, pusvalminiai, su karnizu. Dengiant šlaitiniais stogais plokščiastogius, pastatytus 1944-1993 m. pastatus, atsižvelgiant į pastato formą, jie gali būti dengiami keturšlaičiais stogais, su karnizu. Langai skaidomi (arba imituojamas skaidymas) į keturias, šešias ar daugiau dalių, jų aukščio ir pločio santykis – 1:0,7-0,8. Leidžiama dalimis neskaidyti langų, esančių gyvenamųjų namų fasaduose vidinio kiemo pusėje, neapžvelgiamoje nuo gatvės, kelio;

13.3. tradiciniai sodybos ūkio pastatai – vienaukščiai dvišlaičiais, pusvalminiais arba keturšlaičiais stogais. Klojimo, tvarto, daržinės aukštis – iki 9 m, kiti priklausiniai – ne aukštesni kaip 6 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų pastato projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Priklausiniai tradiciškai statomi ne toliau kaip 60 m atstumu nuo gyvenamojo namo (išskyrus pirtį). Naujai statomų

sodybos priklausinių dydis, proporcijos ir fasadų architektūriniai sprendiniai turi atitikti jų paskirtį;

13.4. pastatų stogai dengiami tradicinėmis dangomis: lentelėmis (malksnomis), skiedromis, nendrėmis, šiaudais, keraminėmis, betoninėmis čerpėmis arba smulkiai skaidyta bitumine danga (bituminėmis čerpėmis), neasbestiniu šiferiu, neblizgia skarda. Lauko rūšiai gali būti apželdinami žole;

13.5. tradicinės sodybos pastatų fasadų apdailos medžiagos: mediena, akmuo, molis, plytos, laikantis tradicinių medžiagos apdirbimo technologijų (pjauti, tašyti, netekinti rąstai; apdailos lentos) ir naudojimo būdų. Draudžiama tą pačią statybinę medžiagą naudoti stogo dangai ir sienų apdailai. Karkasinių ir iš blokelių statomų pastatų išorinės sienos apkalamos lentomis arba medinėmis dailylentėmis, arba tinkuojama. Pastatų fasadų apdailai draudžiama naudoti plastikines medžiagas.

14. Projektuojant, statant, rekonstruojant ar remontuojant sodybos pastatus, leidžiama:

14.1. sodybos pastatų stogų spalva: tamsių atspalvių (ruda, pilka, žalia), juoda. Visų rekonstruojamų ar naujai statomų sodybos pastatų stogai dengiami vienodos spalvos ir tekstūros statybos produktais;

14.2. pastatų sienų spalvos: pilka, ruda, žalia, juoda, rąstinių (netekintų rąstų) sienų – natūrali medžio. Langų rėmai, langinės, medžio raižiniai dažomi balta spalva.

15. Sodybose, registruotose Kultūros vertybių registre, Nuostatų 13 ir 14 punktai netaikomi.

16. Rekreaciniai pastatai statomi rekreacinio ir gyvenamojo funkcinio prioriteto zonose.

17. Atokvėpio vietose, poilsiavietėse ir stovyklavietėse statomos pavėsinės, žmonėms ar daiktams pridengti nuo kritulių ir saulės, įrengiamos be patalpų ir palėpės. Pavėsinės gali būti statomos įrengiant stogą ant stulpų arba su ne daugiau kaip dviem išorinėmis sienomis. Pavėsinių spalva: natūrali medžio arba tamsaus atspalvio ruda, juoda, pilka, žalia.

18. Stoginės, skirtos laisvai laikomų žolėdžių gyvūnų, įregistruotų Ūkinių gyvūnų registre, prieglobsčiui nuo kritulių ir vėjo, ne sodybose žemės ūkio paskirties žemėje statomos pagal šiuos reikalavimus:

18.1. stogine užstatomas žemės plotas – iki 150 m². Stoginė – stačiakampio plano (pločio ir ilgio santykis 1:2-3). Didžiausias stoginės aukštis – 6 m (aukštis skaičiuojamas nuo visų statinio projektinių kampų žemės paviršių altitudžių aritmetinio vidurkio iki stogo kraigo aukščiausio taško). Stogai – dvišlaičiai. Stoginės įrengiamos be patalpų su ne daugiau kaip 3 išorinėmis sienomis arba be jų;

18.2 stoginės dengiamos neasbestiniu šiferiu, neblizgia skarda. Taip pat gali būti dengiamos tradicinėmis dangomis: lentelėmis (malksnomis), skiedromis, nendrėmis, šiaudais;

18.3. stoginių statybos ir apdailos medžiaga - mediena, apdirbta tradicinėmis medžio apdirbimo technologijomis (pjauti, tašyti, netekinti rąstai; tipinių formų apdailos lentos). Stoginių spalva: natūrali medžio spalva arba gali būti dažomos tamsių atspalvių (ruda, pilka, žalia), juoda spalvomis.

19. Tvorų ir įrenginių pastatymas ir (ar) įrengimas turi atitikti šiuos reikalavimus:

19.1. sodyba aptveriami ne aukštesnėmis kaip 1,8 m aukščio perregimomis ažūrinėmis (kiaurymių plotas: ne mažiau kaip 45 %) tvoromis (medinių virbų, tašelių, karčių, vytelių, dvigubo pjovimų lentų, išskyrus horizontalias lentas) be cokolių, išskyrus Biržų mieste ir kitos (gyvenamosios) paskirties funkcinio prioriteto zonose;

19.2. vandens telkiniuose prie esamų sodybų leidžiama įrengti vieną medinį lieptą iki 15 m ilgio nuo vandens telkinio kranto, ne didesnę kaip 30 m² ploto, iki 2 m pločio. Jei viršvandeninės augalijos juosta yra platesnė nei 15 m, leidžiama statyti ilgesnius lieptus, bet išsikišančius ne daugiau kaip 2 m už viršvandeninės augalijos juostas. Urbanizuojamose (užstatomose) rekreacinėse teritorijose liepto matmenys nustatomi statinio projekto sprendiniuose;

19.3. leidžiama įrengti stacionarius medžioklės įrenginius, išvardytus Lietuvos Respublikos medžioklės įstatyme, išskyrus konservacinio funkcinio prioriteto zonoje;

19.4. neleidžiama užtvirti paežerių, paupių, apžvalgos aikštelių, pravažiavimų ir praėjimų į juos, pažintinių takų ir vidaus kelių, saugomų atvirų kraštovaizdžio erdvių ar kitaip riboti regioninio parko lankymą. Ganomus plotus leidžiama aptverti iki 1,1 m aukščio, be pamato, ažūrinėmis ganyklinėmis tvoromis;

19.5. laukinių gyvūnų aptvarus leidžiama įrengti tik tais atvejais, kai jie reikalingi gamtotvarkos priemonėms įgyvendinti ir yra numatyti saugomų teritorijų planavimo dokumentuose (gamtotvarkos planuose), išskyrus regioninio parko ekologinės apsaugos funkcinio prioriteto zonose, kuriose aptvarų įrengimas leidžiamas;

19.6. inžineriniai statiniai projektuojami, statomi (tiesiami), rekonstruojami ar kapitališkai remontuojami nekeičiant kraštovaizdžio pobūdžio ir estetinės vertės. Rekonstruojant esamas ne aukštesnės kaip 110 kV įtampos elektros perdavimo linijas, jas tiesi rekomenduojama požeminiais kabeliais. Įrengiant naujas elektros perdavimo linijas, jas leidžiama tiesi tik požeminiais kabeliais, išskyrus atvejus nurodytus Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo 9 straipsnio 2 dalies 4 punkte.

20. Naujos automobilių stovėjimo aikštelės projektuojamos ir įrengiamos ne arčiau kaip 25 m nuo vandens telkinio kranto, bet visais atvejais už vandens telkinio pakrantės apsaugos juostos ribų. Projektuojant didesnes kaip 500 m² automobilių stovėjimo aikšteles, numatomos želdinių juostos, skaidančios jas ne didesnėmis kaip 500 m² dalimis, išsaugomi esami želdiniai.

21. Siekiant pagerinti vizualinę aplinką, leidžiama buvusių žemės ūkio įmonių apleistus pastatus, ypač esančius konservacinio, ekologinės apsaugos ir rekreacinio funkcinio prioriteto zonose, prie pažintinių, mokomųjų takų, prie lankomų objektų, apžvalgos aikštelių nugriauti. Jeigu tokius pastatus planuojama rekonstruoti (perstatyti), tai jie perstatomi atsižvelgiant į šiaurės Aukštaitijos etnografiniam regionui būdingus pastatus, skaidant ir mažinant jų tūrius.

22. Draudžiama informacijos ir reklamos skydus, stendus kabinti ar kitaip tvirtinti ant medžių, gamtos ir kultūros paveldo objektų, įrengti juos gamtos paveldo objektų vizualinės apsaugos zonose, išskyrus informacinių stendų apie pačius gamtos ir kultūros paveldo objektus įrengimą. Išorinė reklama kultūros paveldo objektuose, jų teritorijose ir apsaugos zonose įrengiama vadovaujantis Lietuvos Respublikos kultūros ministro nustatytomis Reklamos kultūros paveldo objektuose, jų teritorijose ir apsaugos zonose įrengimo taisyklėmis.

Išorinė reklama (informaciniai, reklaminiai skydai, stendai) įrengiama jų pastatymo vietą raštu suderinus su Biržų regioninio parko direkcija (toliau – Direkcija). Prašymai leisti įrengti išorinę reklamą konkrečioje vietoje Direkcijai teikiami ir nagrinėjami Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“, nustatyta tvarka ir terminais. Direkcija sprendimą dėl leidimo įrengti išorinę reklamą konkrečioje vietoje priima įvertinusi ar nebus pakenkta saugomos vertybėms.

23. Ne kempinguose vagonėlius ar kitus kilnojamuosius objektus arba įrenginius leidžiama naudoti:

23.1. vykdant mokslo institucijų mokslinius stebėjimus ir tyrimus;

23.2. teisės aktų nustatyta tvarka įregistruotuose bitynuose pastatant kilnojamąsias bitides;

23.3. masiniams renginiams organizuoti, turint nustatyta tvarka savivaldybių vykdomųjų institucijų išduotus leidimus;

23.4. vykdant statybos darbus (statant naujus, rekonstruojant ar kapitališkai remontuojant statinius), turint Lietuvos Respublikos statybos įstatymo nustatyta tvarka išduotą statybą leidžiantį dokumentą ir kai šie objektai numatyti statinio projekte.

24. Gamtos ir kultūros paveldo objektų teritorijose, jų buferinės apsaugos zonose neleidžiama įveisti miško, statyti statinių, užstojančių gamtos ir kultūros paveldo objektus.

25. Regioniniame parke draudžiama ne keliais jodinėti ir važinėti motorinėmis transporto priemonėmis (įskaitant dvirates, trirates ir keturrates transporto priemones), išskyrus atvejus, kai jas naudoja asmenys savo žemėje arba turėdami kitų žemės savininkų ir valdytojų sutikimą jų valdomoje žemėje statybos, žemės ūkio, miškų ūkio, melioracijos, medžioklės darbams; kai vykdomi gelbėjimo, ekstremaliųjų įvykių, stichinių nelaimių padarinių likvidavimo, gamtotvarkos, paveldosaugos, aplinkos monitoringo ir tyrimo darbai, krašto apsauga, viešosios tvarkos palaikymas, valstybinė aplinkos apsaugos kontrolė, miškų ūkio priežiūra, vidinės miškotvarkos projektuose numatyta kompleksinė miškų ūkio veikla valstybiniuose miškuose ir kariniai mokymai ir (ar) pratybos, kai jų vykdymui gaunamas Direkcijos pritarimas raštu; kai jas naudoja važiuoti vandens telkinių ledu sporto renginių metu, kurių vieta ir trukmė suderinti su Direkcija, vykdoma verslinė žvejyba teisės aktų nustatytoje vietoje ir laiku.

26. Regioniniame parke esančiose Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo nustatyta tvarka nustatytoje vietovėse, atitinkančiose gamtinių buveinių apsaugai svarbių teritorijų atrankos kriterijus ir įrašytose į sąrašą, skirtą pateikti Europos Komisijai, arba buveinių apsaugai svarbiose teritorijose, veikla Europos Bendrijos svarbos buveinėse ir (ar) rūšių radavietėse ir (ar) augavietėse turi būti vykdoma laikantis natūralioms buveinėms ir rūšims nustatytų Bendrųjų buveinių apsaugai svarbių teritorijų apsaugos ir tvarkymo reikalavimų, nustatytų Bendrųjų buveinių ar paukščių apsaugai svarbių teritorijų nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. kovo 15 d. nutarimu Nr. 276 „Dėl Bendrųjų buveinių ar paukščių apsaugai svarbių teritorijų nuostatų patvirtinimo“ 1 priede.

27. Kultūros, sporto ir kitus aktyvios veiklos gamtoje renginius regioninio parko gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose bei „Natura 2000“ tinklo teritorijose galima organizuoti tik raštu suderinus su Direkcija. Reikalavimas netaikomas renginiams, organizuojamiems urbanizuotose teritorijose. Prašymai organizuoti renginį Direkcijai teikiami ir nagrinėjami Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“, nustatyta tvarka ir terminais. Direkcija sprendimą dėl kultūros, sporto ir kitos aktyvios veiklos derinimo ar nederinimo priima įvertinusi ar organizuojamas renginys nepakenks saugomos vertybėms.

28. Draudžiama naikinti ar žaloti saugomų teritorijų riboženklis, informacinius stendus, savavališkai keisti jų vietą.

IV SKYRIUS

APSAUGOS IR TVARKYMO YPATUMAI, TAIKOMI KONSERVACINIO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOJE (REZERVATUOSE, DRAUSTINIUOSE) IR PAVELDO OBJEKTUOSE

29. Be veiklos reglamentavimo, nurodyto Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme, taip pat šių Nuostatų III skyriuje, regioninio parko konservacinio funkcinio prioriteto zonose:

29.1. draustiniuose ir paveldo objektuose neleidžiama statyti naujų ar didinti esamų rekreacinių pastatų užstatymo plotų, tūrio, statyti naujų ūkininko sodybų su kitos paskirties (fermų, ūkio ir (ar) šiltnamių) pastatais, fermų, žemės ūkio verslo kompleksų;

29.2. kraštovaizdžio ir urbanistiniuose draustiniuose esamų sodybų gyvenamųjų namų fasaduose projektuoti ir įrengti vitrininius langus galima tik vidinio kiemo pusėje, neapžvelgiamoje nuo gatvės ar kelio. Gyvenamojo namo priklausiniuose tokių langų įrengimas draudžiamas;

- 29.3 draudžiama įrengti stacionarius medžioklės įrenginius; šėryklas kanopiniams žvėrimis. Draustiniuose leidžiama statyti tik medžioklės bokštus.
- 29.4. draudžiama statyti mobiliojo ir radijo ryšio bokštus.
30. Regioninio parko gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose draudžiama:
- 30.1. priskirti žemę mėgėjų sodo teritorijoms ir plėsti esamas mėgėjų sodų teritorijas, įveisti ir plėsti specializuotus šiltnaminės daržininkystės, gėlininkystės, tvenkininės žuvininkystės ir kitus tokio pobūdžio specializuotus ūkius;
- 30.2. statyti ir (ar) įrengti atliekų surinkimo ir saugojimo aikšteles;
- 30.3. įrengti kempingus, stovyklavietes ir poilsia vietas, išskyrus stovyklavietes ir poilsia vietas, numatytas planavimo schemos tvarkymo plane, skirtas vandens ir dviračių turistams, arba prie bendruosiuose ir (ar) specialiuosiuose planuose pažymėtų vandens ir dviračių turizmo trasų;
- 30.4. statyti transporto priemones ir kurti laužus, statyti palapines ne tam skirtose vietose;
- 30.5. vykdyti miško kirtimus ir medienos ruošą neįšalus gruntu (mechaniškai suardant dirvožemio dangą) žemės sklypuose arba jų dalyse, kuriose aptinkamos Europos Bendrijos svarbos natūralios buveinės, saugomos augalų bendrijos, yra pagal Lietuvos Respublikos saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių įstatymą griežtai saugomų gyvūnų, augalų ir grybų rūšių augavietės arba radavietės, išskyrus, ekstremaliųjų įvykių, stichinių nelaimių padarinių likvidavimo ar masinio ligų ir (ar) kenkėjų išplitimo atvejus, kai reikalavimas sunaikinti kenksmingus organizmus nustatytas teisės aktuose.
31. Be reikalavimų, nustatytų šių Nuostatų 29 - 30 punktuose, Europinės svarbos gipso karsto ežerų buveinių teritorijose papildomai taikomi šių buveinių apsaugos reikalavimai:
- 31.1. draudžiama keisti hidrologinį režimą;
- 31.2. draudžiama statyti statinius, nesusijusius su buveinės išsaugojimo darbais, jeigu tuo būtų padarytas reikšmingas neigiamas poveikis buveinėms, išskyrus atvejus, kai taikomos neigiamą poveikį kompensuojančios priemonės;
- 31.3. draudžiama keisti ežerų vandens lygį, jei tai nesusiję su buveinės išsaugojimu, į karstinius ežerus, smegduobes ar su jais susijusius vandens telkinius nuleisti nutekamuosius ar drenažo vandenį.
32. Be reikalavimų, nustatytų šių Nuostatų 30 punkte, Daudžgirių, Kirdonių, Medomiškio ir Padaičių botaniniuose draustiniuose draudžiama:
- 32.1. miško laukymėse, natūraliose pievose ir ganyklose sodinti medžius;
- 32.2. naudoti trąšas ir augalų apsaugos produktus, išskyrus jų naudojimą dirbamoje žemėje, urbanizuotose teritorijose, taip pat augalų apsaugos produktų naudojimo invaziniams augalams naikinti atvejus, numatytus invazinių rūšių populiacijų gausos reguliavimo veiksmų planuose ar saugomų teritorijų planavimo dokumentuose, ir atvejus, kai nustatomas ar prognozuojamas masinis kenkėjų išplitimas arba užkrėtimas kenksmingaisiais organizmais, kai miško žėliniai, želdiniai ir jaunuolynai apsaugomi nuo kenksmingų vabzdžių, ligų ir elninių žvėrių pažeidimo;
- 32.3. atlikti miško ūkio darbus neįšalus gruntu, išskyrus atliekamus rankiniu būdu, ir ekstremaliųjų įvykių, stichinių nelaimių padarinių likvidavimo ar masinio ligų ir (ar) kenkėjų išplitimo, sanitarinių miško kirtimų atvejus, kai reikalavimas sunaikinti miško kenkėjus arba kenksmingus organizmus nustatytas teisės aktuose;
- 32.4. vykdyti plynus miško kirtimus pelkėse, išskyrus tuos atvejus, kai tai būtina vykdant saugomų teritorijų planavimo dokumentuose, vidinės miškotvarkos projektuose ar saugomų rūšių apsaugos veiksmų planuose numatytus gamtotvarkos darbus ir ekstremaliųjų įvykių, stichinių nelaimių padarinių likvidavimo ar masinio ligų ir (ar) kenkėjų išplitimo, sanitarinių miško kirtimų atvejus, kai reikalavimas sunaikinti miško kenkėjus arba kenksmingus organizmus nustatytas teisės aktuose;
- 32.5. vandens telkiniuose žvejoti traukiamaisiais tinklais.
33. Be reikalavimų, nustatytų šių Nuostatų 32 punkte, Apaščios ir Upytės

hidrografiniuose draustiniuose draudžiama vykdyti pakrančių želdinių ir aplinkos pertvarkymo darbus, išskyrus atvejus kai tokia veikla yra raštu suderinta su Direkcija. Prašymai vykdyti pakrančių želdinių ir aplinkos pertvarkymo darbus Direkcijai teikiami ir nagrinėjami Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“, nustatyta tvarka ir terminais. Direkcija sprendimą dėl pakrančių želdinių ir aplinkos pertvarkymo darbų derinimo ar nederinimo priima įvertinusi, ar planuojama veikla nepakenks saugomos vertybėms.

34. Be reikalavimų, nustatytų šių Nuostatų 30 punkte, Ažuolynės botaniniame – zoologiniame draustinyje draudžiama:

34.1. apsodinti miško laukymes ir aikštes mišku;

34.2. naudoti trąšas ir augalų apsaugos produktus, išskyrus jų naudojimą dirbamoje žemėje, urbanizuotose teritorijose, taip pat augalų apsaugos produktų naudojimo invaziniams augalams naikinti atvejus, numatytus invazinių rūšių populiacijų gausos reguliavimo veiksmų planuose ar saugomų teritorijų planavimo dokumentuose, ir atvejus, kai nustatomas masinis kenkėjų išplitimas arba užkrėtimas kenksmingaisiais organizmais.

34.3. vykdyti verslinę žvejybą;

34.4. medžioti paukščius teritorijose, kurios priskirtos paukščių apsaugai svarbioms teritorijoms;

34.5. plaukioti savaeigėmis (motorinėmis) plaukiojimo priemonėmis Vyrigalos įlankoje.

35. Be reikalavimų, nustatytų šių Nuostatų 30 punkte, Užubalių telmologiniame draustinyje draudžiama:

35.1. keisti hidrologinį režimą, išskyrus vidinės miškotvarkos projektuose, saugomų teritorijų planavimo dokumentuose numatytus pažeisto hidrologinio režimo atkūrimo darbus;

35.2. kalkinti dirvožemį, naudoti trąšas ir augalų apsaugos produktus, išskyrus jų naudojimą dirbamoje žemėje, taip pat augalų apsaugos produktų naudojimo invaziniams augalams naikinti atvejus, numatytus invazinių rūšių populiacijų gausos reguliavimo veiksmų planuose ar saugomų teritorijų planavimo dokumentuose, ir atvejus, kai nustatomas ar prognozuojamas masinis kenkėjų išplitimas arba užkrėtimas kenksmingaisiais organizmais, kai miško žėliniai, želdiniai ir jaunuolynai apsaugomi nuo kenksmingų vabzdžių, ligų ir elninių žvėrių pažeidimo;

35.3. vykdyti pagrindinius plynus miško kirtimus pelkėse ir jų apyvelkiuose 100 metrų atstumu nuo pelkės ribos, taip pat pelkių mineralinio grunto salose;

35.4. vykdyti miško kirtimus neįšalus gruntui, išskyrus jaunuolynų ugdymo kirtimus, ekstremaliųjų įvykių, stichinių nelaimių padarinių likvidavimo ar masinio ligų ir (ar) kenkėjų išplitimo, sanitarinių miško kirtimų atvejus, kai reikalavimas sunaikinti miško kenkėjus arba kenksmingus organizmus nustatytas teisės aktuose;

35.5. lankytis nuo balandžio 1 d. iki rugpjūčio 1 d., išskyrus tuos atvejus, kai vykdomi aplinkos tyrimo, aplinkos monitoringo, mokslo tiriamieji darbai turint Direkcijos pritarimą, atliekami leidžiami žemės ūkio, ar miškų ūkio darbai, medžioklė, draustinio tvarkymo darbai, valstybinė aplinkos apsaugos kontrolė, miškų ūkio priežiūra, kompleksinė miškų ūkio veikla valstybiniuose miškuose, lankomi ir (ar) eksploatuojami šiose teritorijose esantys statiniai, taip pat atliekami ekstremaliųjų įvykių padarinių likvidavimo darbai.

36. Be reikalavimų, nustatytų šių Nuostatų 32 punkte, Daumėnų, Drąseikių ir Padaičių geologiniuose draustinyje draudžiama:

36.1. griauti, kasinėti, užpilti atodangas, karstines įgriuvas ir smegduobes, išskyrus tuos atvejus, kai šie reiškiniai kelia pavojų statiniams, įrenginiams ar žmonių gyvybei ir kai tokiems darbams yra gautas savivaldybės institucijos ir atitinkamos saugomos teritorijos direkcijos rašytinis pritarimas;

36.2. laiptoti atodangų, karstinių įgriuvų ar smegduobių šlaitais ne specialiai įrengtose vietose;

36.3. pilti į karstines įgriavas ir smegduobes atliekas, kitus skysčius, nuvesti nuotekas;

36.4. tiesti tranzitinius požeminius inžinerinius tinklus.

37. Be reikalavimų, nustatytų šių Nuostatų 30 punkte, Karajimiškio, Kirkilų, Širvėnos ir Tatulos kraštovaizdžio draustiniuose draudžiama tiesti naujus antžeminius tranzitinius tinklus, išskyrus Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo 9 straipsnio 2 dalies 4 punkte nustatytus atvejus.

38. Valstybiniuose miškuose esančiuose kraštovaizdžio ir gamtiniuose draustiniuose, atlikus atrankinius sanitarinius miško kirtimus, turi būti palikta ne mažiau kaip 20 m³/ha storesnių nei 20 cm skersmens įvairių suirimo stadijų negyvų medžių, išskyrus sanitarinių miško kirtimų atvejus, kai reikalavimas sunaikinti miško kenkėjus arba kenksmingus organizmus nustatytas teisės aktuose.

39. Gamtiniuose ir kompleksiniuose draustiniuose esančių bebrų užtvankų ardymas bebravietėse, kurios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro tvirtinamų Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių nustatyta tvarka laikomos neperspektyviomis, turi būti raštu suderintas su Direkcija. Prašymai leisti ardyti bebrų užtvankas neperspektyviose bebravietėse Direkcijai teikiami ir nagrinėjami Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Prašymų ir skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“, nustatyta tvarka ir terminais. Direkcija sprendimą dėl bebrų užtvankų neperspektyviose bebravietėse ardymo derinimo ar nederinimo priima įvertinusi ar planuojama veikla nepakenks saugomos vertybėms.

V SKYRIUS

APSAUGOS IR TVARKYMO YPATUMAI, TAIKOMI REKREACINIO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOJE

40. Tvarkant regioninio parko rekreacinio funkcinio prioriteto zonas, didinama kraštovaizdžio estetinė vertė, gerinamos vietovės eksponavimo galimybės, formuojami nauji ar pertvarkomi esami želdiniai, įgyvendinamos reginių formavimo, medynų atsparumo rekreacinėms apkrovoms didinimo priemonės, įrengiami paplūdimiai, poilsiui pritaikomos pakrantės. Jose draudžiama bloginti rekreacinių išteklių kokybę, mažinti kraštovaizdžio estetinę vertę, projektuoti ir statyti ar įrengti su rekreacija nesusijusius pastatus ir įrenginius.

41. Urbanizuojamos (užstatomos) rekreacinės aplinkos kraštovaizdžio tvarkymo zonos, numatytose regioninio parko planavimo schemeje (tvarkymo plane), pagal statinių projektus leidžiama naujų rekreacinių pastatų statyba, įrengiami paplūdimiai, statomi lieptai. Statant naujus rekreacinius pastatus ar jų kompleksus, atsižvelgiama į etnografiniam regionui būdingą tradicinių sodybų ar dvarų architektūros išraišką.

42. Paplūdimiai su mažaisiais kraštovaizdžio architektūros elementais ir nesudėtingaisiais paplūdimių statiniais įrengiami planavimo dokumentuose numatytose vietose.

43. Neurbanizuojamos rekreacinės aplinkos kraštovaizdžio tvarkymo zonos įrengiamos tik atokvėpio vietos, poilsiavietės, stovyklavietės.

44. Draudžiama įrengti laukinių gyvūnų aptvarus.

45. Lieptų matmenys nustatomi statinio projekto sprendiniuose.

VI SKYRIUS

APSAUGOS IR TVARKYMO YPATUMAI, TAIKOMI KITO (GYVENAMOSIOS PASKIRTIES), EKOLOGINĖS APSAUGOS IR ŪKINIO FUNKCINIO PRIORITETO ZONOSE

46. Kito (gyvenamosios paskirties) funkcinio prioriteto zonose leidžiama statybų plėtra, numatyta savivaldybės teritorijos ar jos dalies bendruosiuose planuose ir regioninio parko planavimo schemoje (ribų ir tvarkymo planuose).

47. Ūkininko sodybų su kitos paskirties (fermų, ūkio ir (ar) šiltnamių) pastatais statyba leidžiama regioninio parko planavimo schemoje (ribų ir tvarkymo planuose) numatytose vietose, esančiose ekologinės apsaugos funkcinio prioriteto zonose, statinius išdėstant ne didesniame kaip 2 ha plote. Joms taikomi šie reikalavimai:

47.1. ūkininko sodyboje vienu fermos, ūkio pastatu ar šiltnamiu užstatomas didžiausias žemės plotas negali viršyti 900 m². Leidžiamas ūkininko sodybos pastatais užstatomas žemės plotas:

47.1.1. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra iki 3 ha, pastatais užstatomas žemės plotas – iki 700 m²;

47.1.2. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra nuo 3 ha iki 10 ha – iki 900 m²;

47.1.3. kai žemės ūkio paskirties žemės sklypo plotas yra nuo 10 ha iki 50 ha – iki 1200 m²;

47.2. ūkininko sodybos kitos paskirties pastatus, kurie dėl savo specifikos ir techninių reikalavimų negali būti statomi išlaikant tradicinės šiaurės Aukštaitijos etnografinio regiono architektūros savitumus, rekomenduojama pridengti želdiniais, kad jie nedominuotų sodybos statinių komplekse;

47.3. Biržų mieste ir kitos (gyvenamosios) paskirties funkcinio prioriteto zonose namų valdos gali būti aptveriamos ne aukštesnėmis kaip 1,8 m perregimomis ažūrinėmis tvoromis.

48. Įrengiant inžinerinius tinklus, pirmenybė teikiama inžineriniams statiniams, nekeičiantiems tradicinio kaimų ir miestelių kraštovaizdžio.

49. Laukinių gyvūnų aptvarus leidžiama įrengti ekologinės funkcinio prioriteto zonoje.

VII SKYRIUS

REGIONINIO PARKO VALDYMO, APSAUGOS IR TVARKYMO ORGANIZAVIMAS

50. Regioninio parko valdymą, apsaugą ir tvarkymą pagal kompetenciją organizuoja Direkcija.

51. Direkcijos savininko teises ir pareigas įgyvendina Valstybinė saugomų teritorijų tarnyba prie Aplinkos ministerijos (toliau – Tarnyba). Direkcija yra juridinis asmuo, turi antspaudą su savo pavadinimu ir sąskaitų banke.

52. Direkcijai vadovauja regioninio parko direktorius, kurį Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka skiria pareigoms ir atleidžia iš pareigų Tarnybos direktorius.

53. Direkcijoje gali būti mokslo, gamtos, kultūros vertybių apsaugos, rekreacijos, informacijos ir kiti padaliniai. Direkcijos nuostatus tvirtina Tarnybos direktorius.

54. Direkcija atlieka funkcijas, numatytas Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatyme.

VIII SKYRIUS

REGIONINIO PARKO APSAUGOS IR TVARKYMO YPATUMAI, SUSIJĘ SU LANKYMUSI REGIONIANIAME PARKE

55. Regioninio parko lankytojai, lankydamiesi regioniniame parke pažintiniais, poilsio ir kitais tikslais turi teisę:

55.1. statyti palapines, kurti laužus atitinkamuose teritorijų planavimo dokumentuose pažymėtose ir tik specialiai tam įrengtose, informaciniais ženklais pažymėtose vietose (stovyklavietėse, poilsivietėse);

55.2. žvejoti laikantis Mėgėjų žvejybos vidaus vandenyse taisyklių, tvirtinamų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro;

55.3. medžioti laikantis Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklių, tvirtinamų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro;

55.4. uogauti, grybauti, riešutauti, rinkti vaistažoles laikantis Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų;

55.5. plaukioti regioninio parko vandens telkiniuose plaukiojimo priemonėmis, laikantis nustatytų aplinkosaugos sąlygų, tvirtinamų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro.

56. Lankydamiesi regioniniame parke lankytojai privalo:

56.1. saugoti aplinką, gamtos bei nekilnojamojo kultūros paveldo vertybes, tausoti gamtos išteklius;

56.2. nepažeisti kitų gamtos išteklių naudotojų, žemės savininkų ir valdytojų teisių bei interesų;

56.3. tinkamai naudotis ir sutvarkyti paliekamą poilsivietę, stovyklavietę ar kitą lankomą teritoriją;

56.4. ten, kur yra pastatyti atliekų rūšiavimo konteineriai, rūšiuoti atliekas;

56.5. mokamose stovyklavietėse ir poilsivietėse sumokėti nustatyto dydžio mokesčių teritoriją aptarnaujančios organizacijos įgaliotiems asmenims;

56.6. apie pastebėtus gamtos ar nekilnojamojo kultūros paveldo vertybių niokojimo atvejus, saugomų teritorijų apsaugos ir naudojimo režimo ar kitus pažeidimus, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, pranešti policijos, aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnams ar Direkcijai.

57. Regioninio parko lankytojams draudžiama:

57.1. triukšmauti, garsiai leisti muziką ar kitaip trukdyti kitų regioninio parko lankytojų ar vietos gyventojų poilsį;

57.2. leisti bėgioti palaidiems šunims, išskyrus medžioklės, vykdomos pagal Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles, metu, maudyti juos paplūdimiuose, kurie nėra specialiai skirti lankytojams su augintiniais, ar kitose žmonių susitelkimo vietose;

57.3. šiukšlinti aplinką, teršti vandens telkinius;

57.4. užkasti atliekas;

57.5. ardyti, gadinti šlaitus ar kitaip skatinti žemės paviršiaus eroziją;

57.6. trukdyti stovyklaviečių, poilsiviečių įrengimo, apželdinimo, pažintinių takų žymėjimo ir įrengimo bei kitiems tvarkymo darbams regioniniame parke, kai šie darbai vykdomi pagal parengtus ir nustatyta tvarka suderintus projektus;

57.7. naikinti, žaloti, rinkti ar išsinešti, išvežti miško paklotę.

58. Regioninio parko ar tam tikrų jo dalių lankymas gali būti apmokestinamas platinant lankytojo bilietus. Lankytojo bilietų kainą ir platinimo tvarką nustato Tarnyba.

Aplinkos viceministrė
Rasa Vaitkevičiūtė
2019-07-09

